

Bobby Fischer

JAN RUWARD

Mijn grote broer heeft me schaken geleerd toen ik twaalf was, het is nooit meer opgehouden om het denkspel te beoefenen. In de Domstad met medestudenten. We speelden alles van de match tussen Spasski en Fischer na uit de krant. Soms leken het cryptogrammen want we waren jong: Loper slaat op f7.

In het studentenhuus ging het bij de medicijnjongens erom om op tijd LSD te slikken voor de moeilijkste examens. Bij viel mij dat wel mee, drinken in de kroeg en veel rond neuken zoals met de rondborstige vrouw die, naar later bleek, een directe nazate was van Jacob Roggeveen die het Paaseiland ontdekte. De Chilenen brachten veel later syfilis op het eiland maar daar kon onze Columbus uit Middelburg niks aan doen. En schaken dan? We filmden tegelijkertijd op 8mm toen Hans na een partij met eeuwig schaak van zijn balkon sprong. Zo was het scenario.

Natuurlijk gingen we naar het Hoogoventoernooi met schaakvrienden om Korstnoi te zien spelen en waar iemand alles uitlegde in de bijzaal. Later ontmoette ik Timman en Karpov in het motel van mijn geboortestad tijdens een simultaan schaakpartij, ik was toeschouwer en noteerde in mijn geheugen Karpov, ik bedoel zijn koelbloedige handigheid met visogen. Ze wonnen alle partijen tegen veertien tegenstanders.

Heel even was ik in competitie in de plaatselijke kroeg, met Boris die ik kon verslaan in twee partijen. Hij was dronken en stoned, ik niet. Daarna heb ik nooit meer geschaakt, alleen dan in huiselijk verband en altijd met genoeg rode wijn op om helder te blijven. De laatste tijd met de computer Chess, ach, zegt Boris: het gaat erom dat je strategie ontwikkelt, de

computer kent alleen tactiek. Maar waarom kan ik dan nooit winnen? Hoe zou Fischer spelen tegen God?

Met zwart zou ik geen kans maken, maar met wit speel ik gewoon Spaans. Dat is een gebalanceerde opening, dan maakt hij me niks. Maar misschien speelt hij wel Siciliaans en dan speel ik toch de variant met loper c4. Daarmee moet ik remise kunnen maken.

Vierenzestig velden en Fischer overleed kort geleden op vierenzestigjarige leeftijd in Reykjavik waar hij eerder zijn legendarische wedstrijd speelde met Boris Spasski. Mijn grote broer speelt niet meer met mij, maar de mooiste partij die ik met Bobbie Fischer zal spelen in de Zevende Hemel is eindelijk eeuwig remise. Gelukkig is Bobby katholiek begraven in IJslandse grond. Kouder kan niet.

Mijn geliefde Susie zegt dat schilderen en schrijven net zo is als schaken, het wordt nu tijd dat ik het grote naakt van haar ga schilderen. Ik ben al begonnen, dit zal mijn laatste overwinning worden in verf met penseel op het linnen.